

Κυριακή 17η Ιουλίου 2022

Κυριακή Ε΄ Ματθαίου (τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

(Μτθ. 5, 14 – 19).

«Ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. 5, 14)

Κυριακή σήμερα τῶν ἁγίων 630 θεοφόρων Πατέρων τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Αὐτή τήν ἡμέρα, πού τιμοῦμε τά πιά λαμπερά καί δυνατά πνεύματα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀκοῦμε τόν λόγο τοῦ Κυρίου πού ἐπιβεβαιώθηκε ὀλοκληρωτικά στά πρόσωπα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων: «Ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου», διότι πραγματικά αὐτοί οἱ πατέρες εἶναι τά ἀληθινά, ἄδυτα καί περίλαμπρα φῶτα τῆς ἀνθρωπότητας.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες, ὅπως καί κάθε πιστός, εἶναι «τό φῶς τοῦ κόσμου», διότι φωτίζουν μέ

τόν λόγο καί τό παράδειγμα τῆς ζωῆς τους τά σκοτάδια τῆς κάθε ἐποχῆς. Τό εὐτύχημα τοῦ κόσμου εἶναι πῶς ἡ Ἐκκλησία αὐτά τά ζωντανά φῶτα, ἦτοι τούς ἁγίους της, τά παράγει, τά ἐκτρέφει καί τά χρησιμοποιεῖ σ' ὅλες τίς ἐποχές. Ὅλοι οἱ αἰῶνες ἔχουν τούς δικούς τους φωτεινούς ὁδοδείκτες, πού κατευθύνουν πρός τήν Ἀλήθεια καί τή Ζωή ὅποιον ἐπιθυμεῖ νά περπατήσῃ στό δρόμο τῆς σωτηρίας. Ἀκόμη καί σήμερα, στήν ἐποχή τοῦ φαινομενικοῦ θριάμβου τῆς ἁμαρτίας, ὑπάρχουν τά «φῶτα τοῦ κόσμου». Εἶναι οἱ ἀληθινοί πιστοί πού ξεχωρίζουν τό σωστό ἀπό τό λάθος, τήν ἀρετή ἀπό τήν κακία, τήν καθαρότητα ἀπό τή βρωμιά, τή ζωή ἀπό τόν θάνατο.

Ὅταν ὁ Κύριος μᾶς λέγει: «ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου», οὐσιαστικά μᾶς προκαλεῖ καί μᾶς προσκαλεῖ νά ἀνέβουμε στίς κορυφές τοῦ πνεύματος. Νά κουραστούμε, ἀλλά καί νά χαροῦμε μέ τήν καρποφορία τῆς ἀρετῆς. Αὐτή ἡ καρποφορία ἔρχεται ὡς ἀποτέλεσμα τῆς σκληρῆς δουλειᾶς πού ἔχουμε νά κάνουμε μέ

τόν πτωτικό έαυτό μας. Είναι μία καρποφορία πού έρχεται μέσα από τήν καλλιέργεια τής αληθινής σχέσης μέ τόν Χριστό.

Είμαστε τό φῶς τοῦ κόσμου, διότι φωτιζόμαστε από τό μόνο αληθινό φῶς. Φωτιζόμαστε από τόν Χριστό. Φωτιζόμαστε άπ' Αὐτόν πού εἶπε γιά τόν έαυτό Του: «έγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς». Γιά νά φωτιστοῦμε από τόν Χριστό εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀπαρνηθοῦμε τό σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας. Νά ἀνοίξουμε τά παράθυρα τῆς σκοτισμένης ὑπαρξῆς στή χαραυγή τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος. Νά κάνουμε τά ρήματα τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου ἡλιαχτίδες, πού θά κατευθύνουν με τίς λάμπεις τους τήν καθημερινή προσπάθεια γιά πνευματική προκοπή. Ὅταν κάνουμε τόν Χριστό πρότυπο ζωῆς καί τή σχέση μαζί Του προσπάθεια μίμησης τοῦ Προσώπου Του, τότε φωτιζόμαστε.

Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μία θεωρητική έκλαμψη. Δέν εἶναι μία μεταφορική

έκφραση, πού αναφέρεται μόνο στην ανθρώπινη διάνοια. Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι κάτι ἄυλο καί ἄπιαστο. Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ζωή. Εἶναι ἡ ζωή μέ τόν Χριστό. Εἶναι ἡ ζωή γιά τόν Χριστό καί γιά τόν συνάνθρωπο. Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἀγῶνας τῆς προσευχῆς, ἡ ἐμμονή στή μετάνοια, ἡ προσφορά τῆς πρακτικῆς ἀγάπης, τῆς ἐλεημοσύνης στους εὐτελεῖς ἀδελφούς, ἡ μεγαλοκαρδία τῆς συγχώρεσης, ἡ ἀνοιχτοσύνη στήν ιδιορρυθμία τοῦ ἄλλου, ἡ ἀκούραστη προσπάθεια τῆς μελέτης, ἡ ἀπελευθερωτική ἀποκοπή κάθε ἐξάρτησης, ἡ γενναία ἀντίσταση στήν κακή ἐπιθυμία, ὁ εὐλογημένος πόθος τῆς ἱεραποστολῆς καί τῆς ὁμολογίας. Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ γνωριμία μέ τόν Χριστό, πού ἐξελίσσεται σέ σχέση καί συνάφεια μαζί Του.

Κάθε ἀληθινός χριστιανός εἶναι ἕνας φορέας τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ. Οἱ χριστιανοί εἶναι τά φῶτα τοῦ κόσμου, διότι μεταλαμπαδεύουν πρὸς κάθε κατεύθυνση αὐτόν τόν φωτισμό πού λαμβάνουν ἀπό τόν Φωτοδότη

Ἰησοῦ. Ὅπως οἱ ἴδιοι φωτίζονται ἀπό τόν Κύριο, ἔτσι μέ τή σειρά τους φωτίζουν τούς ἄλλους μέ τήν παρουσία καί τό παράδειγμά τους. Μέ τήν εἰλικρίνεια τῆς ζωῆς τους δίνουν τό στίγμα γιά τή ζωή τῶν διπλανῶν τους. Ἀπό τήν αὐθεντική σχέση μέ τόν Χριστό ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ζωντανός καί δυνατός, εἶναι φίλος καί ἀδελφός, εἶναι Πατέρας, Σωτήρας καί Λυτρωτής. Οἱ σωστοί χριστιανοί εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου ὄχι ἐπειδή τό θέλουν οὔτε ἐπειδή τό ἐπιδιώκουν, ἀλλά ἐπειδή αὐτό ἔρχεται ὡς αὐτονόητο ἐπακόλουθο τῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς τους.

Χριστιανός πού δέν φωτίζει τούς ἄλλους, πού μπερδεύει, στεναχωρεῖ, σκανδαλίζει, ἐχθρεύεται, ἐκδικεῖται, ἀδημονεῖ, καί, κυρίως, καυχιέται γιά τόν ἑαυτό του εἶναι κάλπικος καί ὑποκριτής. Ἄντί νά εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου, εἶναι τό θανατηφόρο σκοτάδι τοῦ κόσμου. Ἀπό τέτοιους χριστιανούς ὁ κόσμος μάτωσε, πόνεσε, πλανήθηκε, ἀπελπίστηκε. Ἀπό τούς ψεύτικους χριστιανούς ὁ κόσμος ξέχασε

τόν Θεό, σκότωσε τόν Θεό μέσα του, ὕβρισε τόν Θεό, γιά νά βάλει στή θέση τοῦ ἀπολεσθέντος Θεοῦ τόν ὑπεράνθρωπο βιαστή τῆς φύσης, τόν ἀπάνθρωπο ἐκμεταλλευτή τῶν ἀδυνάτων, τόν ἀδίστακτο ἐπιβολέα τῆς δυστυχίας καί τοῦ θανάτου.

«Ἵμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου», μάς λέγει σήμερα ὁ Χριστός. Ὁ λόγος Του εἶναι ἀληθινός. Ἀπόδειξη αὐτοῦ εἶναι ἡ ὑπαρξη τῶν θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἀγίων, τῶν δικαίων καί τῶν ἀϋθεντικῶν πιστῶν, πού φωτίζουν τόν κόσμο μέ τή ζωή καί τόν λόγο τους. Ἄς τοὺς μιμηθοῦμε, γιά νά ἀξιωθοῦμε νά γίνουμε κι ἐμεῖς τά φῶτα τοῦ κόσμου, οἱ νικητές τοῦ σκότους, οἱ ζωντανές ἐλπίδες τῆς ἀνθρωπότητας, ὅπως μάς θέλει ὁ Κύριος. Ἀμήν.